

over landzoneafgørelser, og ud fra den kan man ikke uddrage de konklusioner og procenttal, som er fremhævet i begrundelsen for spørgsmålet.

Jeg kan tilføje, at ikke alene blev landzonekompetencen overført til kommunerne i 2002. Landzonereglerne blev også ændret, så færre forhold kræver en landzonetilladelse. F.eks. skulle amterne som udgangspunkt sige nej til bolig nr. 2 på landbrugsejendomme. Det skal kommunerne ikke, og man kan derfor ikke generelt sammenligne amternes afslagsprocent i landzonesager med kommunernes afslagsprocent.

Da landzonereglerne blev ændret i 2002, besluttede regeringen, at virkningen af de nye regler skulle undersøges, og derfor sidder amternes og kommunernes forskningsinstitut, AKF, for tiden og foretager denne undersøgelse. I undersøgelsen bliver alle kommuner bedt om at give relevante oplysninger, og i undersøgelsen indgår også en vurdering af de sager, som påklages til Naturklagenævnet.

Jeg forventer, at undersøgelsen vil være afsluttet i begyndelsen af 2005, og herefter vil jeg redegøre for undersøgelsen over for Miljø- og Planlægningsudvalget. Når jeg kender resultatet af undersøgelsen, vil jeg også overveje, om det giver anledning til at præcisere planlovens regler om landzoneadministration.

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Det er ikke, fordi jeg ønsker at gøre det til en stor diskussion om tal, men jeg tror, der er generel enighed i hele Danmark om, at efter at landzonekompetencen er overgået til kommunerne, er der blevet givet mange flere tilladelser til byggeri i det åbne land, end der er gjort tidligere, og det skal oven i købet sammenholdes med, at som miljøministeren gør opmærksom på, er der en række byggerier, som overhovedet ikke skal have landzonetilladelse i dag. Med andre ord er konsekvensen altså mere byggeri i det åbne land.

Som jeg har forstået det, er miljøministeren sådan set imod, at planlovgivningen omgås lemfældigt. I dag er det heldigvis stadig sådan, at hvis en kommune f.eks. giver en landzonetilladelse, og amtet synes, at det er forkert, den er blevet givet, indanker amtet sagen til Naturklagenævnet, og i den sammenhæng kunne jeg godt tænke mig at vide: Hvad skal der ske, når strukturreformen er gennemført? Hvem skal så

anke de afgørelser, som kommunerne tager på landzoneområdet?

Miljøministeren (Connie Hedegaard):

Det minder meget om den diskussion, vi har haft i mange sammenhænge om kommunalreformen, også selv om forslagene endnu ikke ligger helt klar for Folketinget. Men det bunder jo i sidste instans i, om man har tillid til, at kommunerne – også de større kommuner, vi har udsigt til at få – vil være i stand til at hævde armslængdeprincippet, som selvfølgelig skal være til stede i disse sager, eller om de ikke vil det. Det tror fru Elsebeth Gerner Nielsen ikke kommunerne vil, men det tror jeg egentlig de godt kan.

Kl. 18.10

Jeg har lige set i avisen i dag, at i dag har Københavns Amt 18-20 medarbejdere til at tage sig af godkendelse af virksomheder udeomkring i 18 kommuner. Selv en mellemstor kommune i den nye struktur vil have nok så mange miljømedarbejdere, nok så mange faglige miljøer og nok så stærke faglige miljøer, og jeg mener altså, man skal prøve at have en vis tillid til, at kommunerne også har en interesse i at løse opgaverne fornuftigt.

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Jeg er sikker på, at alle kommuner vil det bedste, men problemet for kommunerne er, at det bedste omfatter mange ting. Det omfatter f.eks., at man skal sørge for at maksimere beskæftigelsen og sørge for, at der er penge at betale hjemmehjælpen med – med andre ord: Sørge for at skatteudskrivningsgrundlaget er så godt som overhovedet muligt.

Det er bl.a. grunden til, at kommunerne giver flere tilladelser til byggeri i det åbne land. Det sker alle steder i Danmark i øjeblikket, men mange af afgørelserne bliver ændret i Naturklagenævnet, fordi amtet søger for at indgive klage.

Jeg vil gerne spørge miljøministeren en gang til: Hvem er det, der i fremtiden skal holde øje med, at kommunerne ikke bare med god vilje klistrer hele det åbne landskab til med byggerier? Kommunerne har nemlig et legitimt formål med at gøre det, og det er at sørge for, at skatteudskrivningsgrundlaget er i orden, og at velfærd i kommunen er i orden.

Miljøministeren (Connie Hedegaard):

Jeg kan egentlig ikke se, at der sker den store ændring i substansen, som fru Elsebeth Gerner